

A tábori pósta.

A *Postaszemle* megjelent számában fölötté érdekes cikket írt *Rutter* Emil posta- és távirigazgató a tábori postáról. A szakember éles szemével vizsgálta meg a tábori posta működését, hanem a közönség panaszait is, mert — főlöseges is mondani, — rengeteg a panasz. A cikk igazságot szolgáltat mind a két oldalon: megismerteti a közönséget a tábori posta mérsékelt nehézségeivel, a tábori postát viszont figyelmezteti a közönségnek azokra a kívánságaira, amelyek jogosak és teljesíthetők. A hadipostát nem szabad oly szigorúsággal bírálni, mintha annak is oly könnyű dolga volna, akár a harcól megkímélt területen működő postaszervezetnek. De érdemes a *Postaszemle* említett cikkének néhány részletét ismét lenyomtatni, hogy a közönség okuljon és ilyenformán méltányossá váljék.

A csapatoknál működő tábori postahivatalok feladata a feladott anyag feldolgozása és továbbítása. Sajnos, a tábori posta nem tud kézbesíteni, nincs páncélos levélhordója, hogy a golyózáporban tudna a csatamezőn járni. Be kell várnia, amíg a meghatalmazottak az anyagot átveszik, ami nem könnyű feladat. A tábori postához feladott levelek az osztályozó és gyűjtő állomások útján jutnak el. Az osztályozó állomások az egész hadjárat tartama alatt működnek, míg a gyűjtőállomások a hadsereg mozdulataihoz alkalmazkodva, folyton váltakoznak. Ha mind a szervek kötelességüket kellően teljesítik, a tábori posta működése jó kell hogy legyen s mégis annyi s valljuk be jogos panasz merült föl, hol kell tehát a hibát keresnünk? Előre kell bocsátani, hogy a harcra beálló rendkívüli viszonyok majdnem lehetetlenné teszik a posta működését s a nálunk elhangzott panaszok másutt is fölmerültek s részben a jövőben sem lesznek megszüntethetők. A felvonuló hadsereg annyira igénybe veszi a vasutak teljesítő képességét, hogy az egyes vasútvonalakon óriás torlódás áll be, vonat-vonat hátán, az állomások zsúfoltak s a késések rendkívül mértéket öltenek. Ily körülmények között a hadi menetrendszerűen közlekedő postavonatok közlekedése teljesen bizonytalanra vált, vonat-vonat után ott rekedt az állomásokon s a posta azokban vesztegelt. Az északi harcra napokig nem jött postavonat s midőn végre egy megérkezett, az nagy a legtovább kimaradt posta volt, hanem egy újabb s az 5-6 nap előtt elmaradt posta csak jóval később futott be. Jött azután egy időszak, amidőn a vonatok napról-napra kisebb távolságot futottak be, végsőpontjukat nem tudták elérni s szembe jött egy óriás ellenáradat, mely közeli veszedelmet hirdett s pánikot idézett elő. E mellett a csapatok folyton változtatták a helyöket, egy-egy tábori posta naponta több helyre kérte az anyag elküldését s szállító eszközök nem álltak rendelkezésre. Ha pedig ennyi viszonyosság után végre a posta a tábori postahivatalhoz került, a csapatok szétszórtan a tűzvonalban voltak és sokszor napokig nem jött senki s ha végre jelentkeztek egyes csapatok megbízottai, nem voltak képesek a nagy anyagot elszállítani. Egyes csapatoknál hosszabb ideig szünetelt a tábori posta, egy gránát tönkre tette a kezelő kocsit, az összes alkalmazottak sebesülten kórházba kerültek, amíg ezt a hiányt a vezérigazgatóság pótolni tudta, napok teltek el, ez alatt gyűlt az anyag. S ilyen eset, sajnos, több volt, elég jelentékeny az elesett, megsebesült és megbetegedett tábori postások száma. Ezeket nem veszi figyelembe, holott ep a közönség az, amely a tábori posta működését majdnem lehetetlenné teszi, mert egyrészt tulságosan visszaél a díjtalan levelezéssel, egy-egy címzett 4-5 levelezőlapot kap az ideáljától, amelyen csak *Petőfi-versek* vannak s hihetetlen könnyelműséggel címezi küldeményeit. A tábori postaszám vagy hiányzik, vagy olvashatatlanul van írva, a levélben 2-3 tábori posta száma szerepel. Jellemző a közönségre, hogy százával küld leveleket nem létező postákhoz, így például célsze-

rüségi okokból 1., 2., 3., 4., 5. számú postahivatalok nincsenek s mégis több száz pénzeslevél lett ily címen föladvá.

HIREK

0000

Milyen lesz az idei Szilveszter.

(Saját tudósítónktól.) Az idén Szilveszter zavartan fog megállani a két esztendő határmezsgyéjén. Nem tudja, kövesse-e régi szokását és a jóreménység rózsás örömeiben rámosolyogjon-e az újévre, mely ránk köszönt, vagy engedje bunak a fejét azon való fájdalomában, hogy a bucsuzó ó-esztendő oly példátlanul kegyetlen volt, holott most egy éve ezt is hangos örömmel, bizakodó reménységgel üdvözlöttük. Szeretne ezuttal is eltelni a jobb idők várásának virágos kedvével, szeretné szemét rászégezni egy biztató csillagzatra, mely a jövődőt vigasztalóbbnak festi a multnál, ám hiába erőlködik, tekintetét csak nem fordíthatja el a holttestek takarta mezőségekről és nem üzheti el magától a halkdöklő utolsó sóhajának vízióját.

A szilveszteri probléma máig sínes megoldva. Vannak, kiknek jóérzése azt sugja, hogy az elesettek emléke iránt való kegyeletünk megtilt minden vigadozást, hogy a hitvesek, anyák, jegyesek fájdalmát nem sértethetjük meg cigányzenével, poharak csengésével. Mások meg úgy vélik, hogy soha több okunk nem volt a vigadozásra, mint mikor az átokkal vert tizenmegyes esztendőt bucsuztatjuk és soha megokoltabb nem volt a reményteljes várakozás, mint most: hogy az *ujesztendő kegyelmesebb lesz hozzánk*, mint volt az, melynek a sarkára hágtott.

Ezt a problémát ma nem is lehet megoldani, legfeljebb egyszerűsíteni lehet. Azzal már ma tisztában van a jóérzés, hogy a más esztendei Szilveszterek hangos dobzódása, féktelen jókedve és ezer kedves bohósága az idén nem volna helyén. A multó esztendő megérdemelne, hogy sirján a legvigabb tort üljük, de viszont nem feledhetjük, hogy ez a közös nagysír sok ezer drága más sírhalmot ölel magába, melytől most veszünk *fájdalmas* bucsut. A problémának ezt az élet máris letompította *nemzeti érzésünk kegyete*, melylyel ha megegyezik is, hogy ám szokás szerint ünnepelje meg Szilveszter éjszakáját az, kit a maga személyében nem sujtott mélyen a háboru, ennek az örvendezésnek *tapintatosnak és határok közé szorítottoknak kell maradnia*, hogy ujjongó kedve ne érintse kíméletlen illetéssel másoknak mély és szent fájdalmát.

Kérdés az is, hogy egyáltalában helyenvaló-e a vigasság? Ezt mindenkinek az érzése és az *alkalom* fogja eldönteni. Ha lesz alkalomunk az örvendezésre, akkor lesz Szilveszterünk az idén is, mert hiszen a *diadal híreit megünnepeljük hétköznapon is* és nincs semmi okunk, hogy ebben a tekintetben ép Szilveszterrel tegyünk kivételt. Ugy gondoljuk tehát, hogy Szilveszter sorsát a *december 31-iki harctéri helyzet fogja meghatá-*

Adakozzunk a Vörös Kereszt Egyesületnek!

Segítsük a hadbavonultak családjait és az elesettek hozzátartozóit!

rozni s ezért nincs értelme az előre való fogadkozásnak. Ez a helyzet pedig semmiképen sem lehet olyan rossz, hogy a teljes tartózkodást kényszerítse ránk, de olyan jó sem, hogy teljesen feledietné velünk az esztendő áldozatait.

— **Pallavicini őrgróf adománya a szegedi katonák karácsonyára.** Ötszáz koronát küldött ma *Pallavicini* őrgróf Gaál Endre dr. kulturtanácsnoknak, hogy azt a szegedi kórházakban sebesülten fekvő katonák karácsonyi ünnepélyére fordítsák. A Szeged városa által fölajánlott 1000 koronával együtt a kulturtanácsnok ma a katonák karácsonyi ünnepélyének emelésére szolgáló adományokat átküldte a szegedi kórházak parancsnokságának.

— **Kihallgatás tiszték részére.** Az állomáson lévő magánápolásban elhelyezett és szabadságot tisztekkel (tiszteljöltekkel) az állomásparancsnok december 28., 29. és 30. napján kihallgatást tart. Érdekeltek a jeltett napokon délután 4 órakor az állomás tiszti irodában (Szentháromság-utca 2. I. em.) *jelentkezni kötelesek.*

— **A növédő-egyesület karácsonyi ünnepségei.** A Szegedi Katolikus Növédő-Egyesület december 23-án d. u. 3 órakor *Napközi otthonában*, december 24-én d. u. 5 órakor a *Tiszti kórházában*, december 25-én d. u. 7 órakor a *Leány otthonában* karácsonyfa ünnepséget rendez, amelyre egyesületünk tagjait és a Napközi otthon gyermekeinek szüleit ezuton hívja meg.

— **A Szegedi Kereskedelmi és Iparkamara teljes ülése.** A szegedi kereskedelmi és iparkamara kedden teljes ülést tartott, a melyet *Weiner* Miksa ker. tanácsos, alelnök, a háborúról való lelkes és ennek kimenetele iránti bizalmat kifejező szavakkal nyitott meg. Az ülés elnöki jelentésekkel kezdődött, melynek során az elnökség több fontos miniszteri rendelkezésről számolt be. Az üléstárgyakat *Szabó* Gyula titkár és *Landesberg* Jenő dr. fogalmazó adták elő. Nagy tetszéssel vette tudomásul a teljes ülés a kamarának a háboru ideje alatt kifejtett sokoldalú s a kerületi érdekeltségnek a nehéz viszonyok között támogatására szolgáló működésről való jelentését. A kamara 3000 koronát meghaladó összeget áldozott hadsegélyezési célokra és a hadikölcsönből 40,000 koronát jegyezt. Az ülés véglegesítette állásában a hadbavonult *Tonelli* Sándor dr. titkár és *Landesberg* Jenő dr. fogalmazót, akik egy évvel ezelőtt kerültek a kamara szolgálatába. Megállapította a kamara 1915. évi költségvetését, mely 3 százalékos kulcs mellett 66,810 korona bevételt és csaknem ugyanannyi kiadást irányzott elő. Foglalkozott a kamara több folyó ügygyel, szabályrendelet tervezettel, vásárlással, segély és ösztöndíjügygyel, a gabona és lisztár megállapítása kérdésével. Végül köszönettel fogadta a miniszterelnök leiratát, mellyel felhívja a kamarát, hogy a jövedelemadó felhasználásával megindítandó segélyezési akcióban a kerület kereskedelmi és ipari érdekeltségét illető vonatkozásokban irányító közreműködést fejtsen ki. A kamara e feladatra kész örömmel vállalkozott. A teljes ülés *Weiner* Miksa alelnöknek évzáró beszédével végződött, melynek során az elnök a jövő alakulásába vetett bizalmát fejezte ki.

— **Karácsonyfa-ünnepély Alsótanyán.** Az alsótanyai gazdák az Alsótanyáról hadbavonultak itthonmaradt szegény gyermekei részére december 20-án Alsóközpontra karácsonyfa-ünnepélyt rendeztek. Az alsótanyai tanítótestület összeírta mindazon szegény gyermekeket, kiknek apjuk a harcra van s e gyermekeket a gazdák kocsin mind behozták Alsóközpontra a karácsonyfa ünnepélyre. Mintegy háromszáz gyermek gyűlt így egybe s ezeket a gazdák megajándékozták ruhával, eszennával, sapkával és kendővel valamint elhalmozták cukorral, kalácsal, dió-